

Za koga dela Vlada? Za delavce ali zase?

30.9.2015

Delavec, ki prejema minimalno plačo, bo ob upoštevanju redefinicije minimalne plače in ob predpostavki, da tretjino delovnega časa opravi v času, ko mu pripada 50% dodatek, prejel 59,27 evrov več kot doslej. Država pa bo od njegovega dela pobrala 90,57 evrov več.

Gospodarska zbornica Slovenije (GZS) namesto redefinicije minimalne plače predlaga davčno reformo s ciljem razbremenitve stroška dela. To pomeni nižje davkatve na plače zaposlenih, tudi pri minimalni plači. Posledično bi omogočili višje neto plače. Razliko naj država zapolni z istočasno izvedbo strukturnih reform, ki bodo zagotovile nižjo javno porabo.

V ponedeljek objavljeni rezultati Delove ankete potrjujejo, da Vlada nima podpore, ko odlaša z razbremenjevanjem plač. Kar 80% anketiranih se zelo strinja ali pa se strinja, da je treba razbremeniti plače. Javnost torej predlog GZS, ki je na mizi že od julija lani, zelo močno podpira. Prav tako po omenjeni anketi Vlada RS nima podpore, da bi popustila sindikatom javnega sektorja. Kar 61% anketiranih namreč zahteva nadaljevanje restriktivne politike javnih financ ali bi zgolj nekoliko popustili pri tako imenovanih varčevalnih ukrepih. Javno mnenje zelo nasprotuje opuščanju varčevanja in višjim plačam (le 29% jih to podpira).

Javnost torej očitno bolje razume položaj Slovenije kot vlada in sindikati. V zadnjih mesecih in tednih smo na Gospodarski zbornici Slovenije (GZS) večkrat izpostavili dejstvo, da nove obremenitve gospodarstva, med katere sodi tudi redefinicija minimalne plače, ki jo je vlada prejšnji teden podprla brez slabe vesti, koristi bolj proračunu in javnim blagajnam, kot pa delavcem. Že danes je minimalna plača pri nas med najbolj obdavčenimi v EU. Po podatkih OECD le štiri evropske države (Nemčija, Poljska, Latvija in Madžarska) najmanj plačanim delavcem poberejo več kot Slovenija.

Že izkušnje iz leta 2010, ko je vlada dvignila minimalno plačo za 23 %, potrjuje dejstvo, da je »ta kratko« potegnil delavec. Od 160 evrov, za kolikor se je takrat zvišal strošek za delodajalca, so javne blagajne in proračun pobrali okoli 70 evrov.

Če vse skupaj ponazorimo s primerom, koliko več denarja bi z redefinicijo prejel delavec in koliko država:

Delavec v kovinski industriji, ki sedaj prejema minimalno plačo v višini 790,73 bruto, bo ob upoštevanju redefinicije minimalne plače in ob predpostavki, da tretjino delovnega časa opravi v času, ko mu pripada dodatek 50% (delo na praznik, nedeljo, nočno delo), prejel bruto 921,20 evrov mesečno. To v neto znesku pomeni 661,71 evrov, oziroma 59,27 evrov več kot doslej. Država bi po drugi strani po novem prejela 90,57 evrov več kot pred redefinicijo (pri izračunu smo upoštevali splošno in dodatno davčno olajšavo, nismo pa upoštevali povračila stroškov za prehrano in prevoz). Strošek delodajalca v celoti bo znašal 1.069,51 evra.

A to ni vse. Ob tem obstaja nevarnost, da ta isti delavec zaradi višjih prihodkov pade v višji dohodninski razred, ki pomeni višjo davčno obremenitev in posledično izgubo vsaj dela dodatno pridobljene neto plače. Dejstvo je tudi, da bo redefinicija minimalne plače delodajalce v nekaterih dejavnostih močno dodatno stroškovno obremenila, ogrozila marsikatera delovna mesta, morda tudi obstoj prenekaterih podjetij. Že na majski novinarski konferenci GZS ([posnetek](#)) so predstavniki podjetij na konkretnih primerih prikazali, kaj bi za njihovo podjetje in dejavnost redefinicija minimalne plače pomenila. V prihodnosti si na ta način obetamo dodatno znižanje števila zaposlenih in povečevanje števila dolgoletno brezposelnih.

Tudi zaradi groženj z dodatnimi obremenitvami je Upravni odbor GZS že pretekli petek opozoril na kršitve zavez in obljub Vlade RS do gospodarstva, do vseh zaposlenih v njem in vseh državljanov Republike Slovenije ([Več](#)).

Mag. Samo Hribar Milič, generalni direktor GZS: »Država bo pod krinko pravičnosti plačila za delo večji del dodatka iz naslova redefinicije minimalne plače pobrala zase. Če bi res hotela biti socialno pravična, bi razbremenila vse plače, tudi minimalne, in bi zaposlenim ostalo več za osebno potrošnjo.«